

Jeg var en af nybyggerne. Og jeg bor der endnu. Blangstedgård gik i blodet, fortæller Anders W. Berthelsen. Foto: Birgitte Carol Heiberg

Blangstedgård

Blangstedgårds byplan er skabt af arkitekterne Boje Lundgaard og Lene Tranberg.

Det mest fotograferede hus er "Søjlepaladset" på Kirsebærgreenen, tegnet af arkitekt Poul Ingemann. Bygningen var i 2002 motiv for et frimærke.

Også Kurt Thorsen har bygget på Blangstedgård. Han opførte en blå og sort bygning ud til Store Torv samt et boligkompleks med en svane og en drage som "vejrhæner".

Selve hovedgården Blangstedgård bruges i dag som Rudolf Steiner-børnehave. Den nuværende hovedbygning stammer fra cirka 1680. Navnet Blangstedgård (Blansvet) kan dog spores helt tilbage til 1309.

Anders W. Berthelsen, som har skrevet denne artikel, er guide på en byvandring på Blangstedgård tirsdag 7. maj kl. 19.00. Mødested ved Hus 88. Arkitekt Søren Færch er medguide.

Blangstedgård gik i blodet

En ny bydel var Odenses jubilæumsgave til sig selv. Nu fylder den 25 år

For 25 år siden bragte avisen en artikel med overskriften "Nybyggerne på Blangstedgård". Jeg var en af nybyggerne. Og jeg bor der endnu. Blangstedgård gik i blodet.

Det er sjældent, at man kan fastsætte en præcis fødselsdag for en hel bydel. Men det er tilfældet her. Bydelen Blangstedgård er født 1. januar 1988. Da flyttede de første beboere ind på "grenene" i den tidligere forsøgsstation for frugtavl.

Statsminister Poul Schlüter stod for den officielle åbning 27. april 1988. Og derefter strømmede arkitekter, byplanlæggere og turrister til.

Blangstedgård var i foråret 1988 et indhegnet udstillingsområde, Byg & Bo. Vi, der var flyttet ind, forpligtede os til at åbne vores døre for alle og enhver. Og vi skulle vise passersedel for at komme ind i vores egen bydel.

110.000 mennesker nåede at besøge udstillingen.

Byplanen er som i en gammel købstad med huse helt ud til gaderne, med torve og med faldende hushøjde ned ad sidevejene.

Blangstedgård var en jubilæumsgave, som Odense forærede sig selv, da byen fyldte 1000 år.

Odense Kommune havde i 1985 købt gården og plantagen af Landbrugsministeriet. Rådmand Edvind Witved fostrede den ide, at byjubilæet skulle markeres med en utraditionel bygge- og boligudstilling. Formålet var at vise, hvad danske arkitekter kunne præstere inden for boligbyggeri.

Kommunen og arkitektforbundet udskrev en idekonkurrence om en bebyggelsesplan. De valgte arkitekterne Boje Lundgaards og Lene Tranbergs plan som den bedste. Den ligner et træ.

Lundgaard og Tranberg ville placere veje og byggefelt langs de eksisterende læhegn af rønnebærtræer, skabe et bytorv ved gårdens bygninger og lægge en vej, Stammen, diagonalt gennem boligområdet. Og sådan blev det.

Byplanen er som i en gammel købstad med huse helt ud til gaderne, med torve og med faldende hushøjde ned ad sidevejene.

Æblegrenen, Pæregrenen, Blommegrenen, Kirsebærgrenen og Brombærranken kom sidevejene til at hedde efter forsøgsstationens frugter. Mange træer og buske står der endnu.

1987 var det store byggeår. Boligminister Thor Pedersen tog første spadestik i marts, og derefter kørte gravemaskiner, last- og varebiler i døgndrift på gamle og nye jordveje.

Boligforeninger, pensionskasser og private bygherrer hyrede håndværkere fra hele Fyn og omegn, og det lykkedes at rejse et nyt bo-

De fleste huse har individuelle særpræg og detaljer, som gør en spadseretur til en oplevelse.

ligkvarter på et år.

Cirka 600 lejligheder og otte parcelhuse stod klar, da Poul Schlüter åbnede udstillingen.

De følgende år blev der bygget videre, således at Blangstedgård i dag rummer cirka 950 boliger.

De fleste huse har individuelle særpræg og detaljer, som gør en spadseretur til en oplevelse. En stor del af byggeriet er præget af 1980'ernes mode, postmodernismen.

Arkitekterne svælgede i stærke farver, glaskarnapper, glasarkader, udvendige trapper, tårne, søjler, buer og andre ornament - skarpe kontraster til tidligere årtiers funktionalisme. Det var igen tilladt at pynte og pålæsse, også i en grad, så det nærmede sig kitsch og ironi.

Nu er det blevet hverdag på Blangstedgård.

En spørgeskemaundersøgelse har vist, at bydelen er blevet et godt og varieret boligområde, befolket af især unge og børnefamilier, som nyder arkitekturen, stilheden, de grønne områder og de jævnlige besøg af rådyr.

Blangstedgårds gamle avlsbygninger er bydelens "forsamlingshus" med værksteder, foreningslokaler, ungdomsskole og cafe. Vi er mange, der har fejret runde fødselsdage, kon-

firmationer og andre mærkedage i Hus 88.

Vi beboere har ikke meget at klage over. Det skulle da lige være, at det planlagte butikstorv aldrig blev til andet end en døgnkiosk. Det er svært for småhandlende at konkurrere med det nærliggende Bilka og Rosengårdcentret.

Der blev hvisket om byggesjusk, dengang for 25 år siden, da håndværkerne kørte i pendulfart for at få Blangstedgård færdig til tiden. Men husene funkler stadig, nu med et kvart århundredes patina.

Bydelen fik ikke den planlagte balance mellem ejer- og lejeboliger. Kommunen havde svært ved at sælge de små og dyre parcelhusgrunde, og en del af dem blev derfor bebygget med lejeboliger og andelsrækkehuse. Der er kun opført en snes private parcelhuse, som alle ligger på Pæregrenen og Æblegrenen.

Store Torv er blevet et samlingssted, hvor en mindre gruppe slukker tørsten med guldøl. Så dukker Hans Breith, lederen af Hus 88, op og giver dem en kost. Fej torvet, siger han. Og de adlyder.

Her løser vi problemerne selv. Blangstedgård er bydelen uden graffiti - stort set. Vi passer på den gave, vi fik for 25 år siden.

Af Anders W. Berthelsen
awb@fyens.dk

Vi passer på den gave, vi fik for 25 år siden.